

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoPr/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206387
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8812206387.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Zlady Simkovej v právnej veci žalobcu: Ing. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, XXX XX G., proti žalovanému: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, Námestie slobody 5, 093 22 Vranov nad Topľou, IČO: 37937766, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu vo Vranove nad Topľou č.k. 10Cpr/4/2012-58 zo dňa 10.06.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1.stupňa.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvého stupňa ustanovením § 1 ods. 2,3,4, § 6, § 17 ods. 1,2,3, § 25 ods. 1, § 26 ods. 1, § 28 ods. 1,2,3 zákona č.400/2009 , ustanovením § 39 OZ, § 1 ods. 1 - 4, § 2 ods. 1 , § 72 ods. 1,2 Zákonníka práce. Výrok o trovách konania ustanovením § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.).

Vykonaným dokazovaním v konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným v zmysle služobnej zmluvy č. 5/2011/SZ zo dňa 30.09.2011 bol založený štátno-zamestnanecký pomer medzi žalobcom a žalovaným s dňom vzniku štátno-zamestnaneckého pomeru 01.10.2011 Išlo o dočasnú štátnu službu s časom trvania do doby trvania dočasnej práceneschopnosti I. Y.. Išlo v zmysle citovaných zákonných ustanovení a to ustanovenia § 17 ods. 3 písm. a) bod 1 Zákona č. 400/2009 o dočasnú štátnu službu na zastupovanie štátneho zamestnanca, ktorý je uznaný za dočasne práceneschopného, t.j. I. Y.. Bola dohodnutá skúšobná doba v trvaní 3 mesiacov. Následne z dôvodu skončenia práceneschopnosti zamestnankyne, ktorú žalobca zastupoval I. Y., došlo zo zákona k ukončeniu štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným. Následne na základe inej služobnej zmluvy č.4/2010/SZ zo dňa 23.02.2012 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným došlo opätovne k založeniu štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným s dňom vzniku štátno-zamestnaneckého pomeru dňa 24.02.2012. Išlo o dočasnú štátnu službu, kde už bol dohodnutý iný dôvod trvania dočasnej štátnej služby s časom trvania do doby trvania materskej dovolenky I. Y.. Bola dohodnutá skúšobná doba v trvaní 3 mesiacov.

Následne ako to vyplýva z oznámenia o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru zo dňa 22.05.2012 má súd za to, že došlo v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami k ukončeniu štátno-zamestnaneckého pomeru, ktorý bol založený služobnou zmluvou č. 4/2012/SZ a to oznámením v skúšobnej dobe v zmysel ustanovenia § 46 ods. 1 písm. d) zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe. Keďže služobnou zmluvou zo dňa 23.02.2013 bol založený štátno-zamestnanecký pomer medzi žalobcom a žalovaným so skúšobnou dobou troch mesiacov, oznámením o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným listom zo dňa 22.05.2012, ktorý bol preukázateľne doručený žalovanému dňa 23.05.2013, kedy čerpal žalobca dovolenku došlo k ukončeniu štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným v posledný deň skúšobnej doby a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Zákon o štátnej službe a ani Zákonník práce nezakazuje doručovať písomnosti zamestnancom počas trvania a čerpania riadnej dovolenky. K ukončeniu štátno-zamestnaneckého pomeru, by došlo aj v prípade, ak by túto zásielku s oznámením o ukončení štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným v skúšobnej dobe doručil žalovaný v posledný deň, t.j. 23.05.2012 osobne aj v mieste bydliska žalobcu, kde sa zdržiaval počas čerpania riadnej dovolenky.

Po preskúmaní vecí a po vykonanom dokazovaní, tak ako to navrhli účastníci konania súd prvého stupňa dospel k záveru, že nedošlo ani k žiadnemu porušeniu princípov stability, teda že by boli vykonané práva v neprospech žalobcu podvodným konaním žalovaného, alebo že by išlo o neplatný právny úkon, tak ako to tvrdí žalobca v žalobe. Žiadne podvodné konanie a konanie v rozpore s princípmi stanovenými Zákonom o štátnej službe neboli v konaní žalobcom preukázané. To, že žalobca doručil žalovanému oznámenie o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru v posledný deň skúšobnej doby nie je s rozpore s ustanovenia § 72 ods. 2 Zákonníka práce, pretože ide len o poriadkovú lehotu a jej nedodržanie nie je sankcionované neplatnosťou úkonu.

Z výkladu ustanovenia § 28 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z.z. ako aj z dôvodovej správy k tomuto zákonu vyplýva, že skúšobná doba bude spravidla ex lege súčasťou štátno-zamestnaneckého pomeru založeného služobnou zmluvou. V niektorých prípadoch bude možné skúšobnú dobu vrátane jej dĺžky dohodnúť. O týchto prípadoch hovorí ustanovenie § 28 ods. 2 zákona o štátnej službe. V danom prípade má súd za to, že došlo k dohodnutiu skúšobnej doby v súlade so zákonom o štátnej službe v zmysle ustanovenia § 28 ods. 1 Zákon o štátnej službe, kde vzniká ex lege zo zákona bez ohľadu na vôľu účastníkov a v danom prípade nejde o prípad uvedený v ustanovenia § 28 ods. 2 Zákona o štátnej službe. Medzi účastníkmi konania boli založené dva samostatné štátno-zamestnanecké pomery s úplne inými dôvodmi ich trvania v súlade so zákonom o štátnej službe. Išlo v oboch prípadoch o dočasnú štátnu službu s inými dôvodmi trvania dočasnej štátnej služby, pričom ustanovenia § 28 ods. 2 hovorí prijatí o prijatí do stálej štátnej služby podľa § 24 a o prijatí do stálej štátnej služby, ktorá bezprostredne nadväzuje na dočasnú štátnu službu podľa § 17 ods. 3 písm. b) na tom istom štátno-zamestnaneckom mieste, čo nie je tento prípad.

Zamietnutie žaloby, čo do náhrady mzdy odôvodnil súd prvého stupňa tým, že je nedôvodná žaloba o určenie neplatnosti skončenia štátno-zamestnaneckého pomeru, preto je nedôvodná aj žaloba v časti týkajúcej sa náhrady mzdy, preto aj v tejto časti súd prvého stupňa zamietol žalobu ako nedôvodnú.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. v danom prípade bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, pretože žaloba bola voči nemu zamietnutá v celom rozsahu a má tak právo na náhradu trov konania. Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil. Žiadne trovy konania mu ani nevznikli. Preto súd prvého stupňa rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Právne odôvodnil odvolanie ustanovením § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. teda, že v konaní došlo k vadám a podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. teda, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň poukázal na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.. Namietal, že tvrdenie súdu prvého stupňa je zavádzajúce čo do opretia sa súdu prvého stupňa v rozsudku, o potvrdenie o štátnej službe zo dňa 23.02.2012, z ktorého vyplýva, že u žalobcu trval štátno-zamestnanecký pomer u žalovaného od 01.10.2011 do 23.02.2012, a že dôvodom ukončenia štátno-zamestnaneckého pomeru bolo ukončenie

práceschopnosti zamestnankyne, ktorú žalobca zastupoval, I. Y.. Potvrdenie o štátnej službe nebolo žalobcovi vydané a Okresnému súdu bolo predložené na poslednom pojednávaní bez podpisu prevzatia žalobcom. V konečnom dôsledku nemal účinok na rozhodnutie , pretože počas výkonu dočasnej služby podľa zmluvy č. 5/2011/SZ zo dňa 30.09.2011 bola žalobcom podpísaná nová pracovná zmluva č. 4/2012/SZ. Dňa 23.02.2012 z dôvodu zmeny dôvodu zastupovania , ktorá bezprostredne nadväzovala na dočasnú štátnu službu podľa § 17 ods. 3 písm. b) na tom istom štátno-zamestnaneckom mieste Zákona o štátnej službe , služobná zmluva č. 5/2011/SZ zo dňa 30.09.2011 zanikla automaticky zo zákona. Súd prvého stupňa vychádzal v svojom rozsudku na strane 7 ods. 2 z nesprávneho posúdenia oprávnenosti určenia skúšobnej doby v zmluve č. 4/2012/SZ, pretože skúšobná doba v zmluve 4/2012/SZ bola žalovaným do zmluvy daná v rozpore s ustanovením § 28 ods. 2 písm. b) napriek výhradám žalobcu a ten ju bol nútený pod nátlakom podpísať. Zmena dôvodu zastupovania v dočasnej štátnej službe pri novej zmluve na tom istom pracovnom mieste neumožňuje v súlade s § 17 ods. 3 písm. b) Zákona o štátnej službe uložiť ďalšiu skúšobnú dobu. Tvorca zákona považoval za absurdné, aby sa pri viacerých dôvodoch zastupovania v dočasnej štátnej službe na tej istej pracovnej pozícii dávala do novej pracovnej zmluvy skúšobná doba, a preto v § 28 ods. 2 písm. b) Zákona o štátnej službe uviedol výnimku pri novej služobnej zmluve. Táto výnimka sa nevzťahuje na pracovnú zmluvu č. 4/2012/SZ. Z uvedeného žalobca považuje skúšobnú dobu v zmluve 4/2012/SZ podľa § 39 OZ za neplatnú. Súd prvého stupňa vychádzal z rozsudku na str. 7 ods. 2 z tvrdenia citovaného oznámením o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným listom zo dňa 22.05.2012, ktorý bol preukázateľne doručený žalovanému dňa 23.05.2013, kedy čerpal žalobca dovolenku. K ukončeniu štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným došlo v posledný deň skúšobnej doby a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Súd prvého stupňa sa počas celého jednania vyhýbal podvodnému spôsobu doručenia. Doručenie začalo podvodným telefonátom Ing. L.: Služobný úrad, porušil základné princípy budovania štátnej služby uvedené v § 1 ods. 2 Zákona o štátnej službe a to konkrétne etiky a princípu stability štátno-zamestnaneckého pomeru. Súd prvého stupňa na strane 7 ods. 2 rozsudku o doručení v mieste bydliska cituje zákon a zároveň tvrdí, že by sa to stalo, pretože vie kde by sa zdržiaval žalobca. Toto tvrdenie považuje žalobca za nepravdivé , nezameriava sa na samotné podvodné prevedenie doručenia. Podvodné jednanie, vyslanie služobného auta za účelom riešenia pracovných problémov žalobcom žalovaný nepoprel ani raz počas celého pojednávania na okresnom súde. Okresný súd sa na priamy dotaz súdu aj žalobcu ani raz nedozvedel či pani Y. nastúpila po materskej dovolenke do práce. Súd prvého stupňa vychádzal vo svojom rozsudku na str. 7 ods. 4 z nesprávneho výkladu § 28 ods. 2 písmeno b). Konajúca sudkyňa sa podľa jej slova s podobným prípadom zatiaľ vo svojej praxi nestretla. Preto žalobca žiadal aby na vytýčenom odvolacom pojednávaní bolo mu umožnené odvolávajúcemu sa žalobcovi položiť žalovanému otázky , na ktoré sa môže pripraviť, teda:

Kedy pani I. Y. nastúpila do práce?

Koľko pracovníkov a kedy bolo prijatých na oddelenie štátnych sociálnych dávok od 23.05.2012?

Prečo úrad doručoval ukončenie štátno-zamestnaneckého pomeru žalobcovi v čase dovolenky podvodným spôsobom a nie v súlade so zákonom respektíve počas prítomnosti v práci?

Prečo riaditeľ úradu nekonzultoval ukončenie služobného pomeru žalobcu ani s riaditeľkou odboru, ani s vedúcou oddelenia, ktoré žalobcovi schvaľovali dovolenku, a ani ich neinformoval?

Prečo svojim jednaním Ing. X. O. - riaditeľ úradu poškodil úmyselne žalobcu a na jeho miesto prijal v krátkom čase nových ľudí?

Prečo v čase odvolania riaditeľ úradu odmietol žiadosť žalobcu o vyhotovenie si kópií dokladov v jeho osobnom služobnom spise? Kópia odpovede riaditeľa úradu Ing. X. O. a opätovná žiadosť žalobcu sú v prílohe č. 2 a 3 odvolania.

Preto navrhol aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, odvolaniu vyhovel a určil neplatnosť skončenia pracovného pomeru zo dňa 10.06.2013 v plnom rozsahu. Teda aby vyslovil, že skončenie pracovného pomeru v skúšobne dobe zo dňa 23.05.2012 je neplatné a, že pracovný pomer medzi žalovaným a žalobcom naďalej trvá. Zároveň aby uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň aby uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámi žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní až do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Nežiadal priznať náhradu trov konania. Poukázal na znenie ustanovenia § 17 ods. 3 písm. b) Zákona o štátnej službe s tým, že žalobca bol prijatý do dočasnej štátnej služby na základe služobnej zmluvy č. 4/2012/SZ zo dňa 23.02.2012 podľa ustanovenia § 17 ods. 3 písm. a) bod 2 Zákona o štátnej službe, v zmysle ktorého do dočasnej štátnej služby možno prijať občana, ktorý sa uchádzal o štátnu službu bez výberového konania alebo bez výberu na zastupovanie štátneho zamestnanca, ktorý je na materskej dovolenke. V článku 2 ods. 2 Ústavy SR je vyjadrený princíp legality, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy v medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Pokiaľ ide o dojednanie skúšobnej doby v služobnej zmluve č. 4/2012/SZ zo dňa 23.02.2012 žalovaný trvá na svojom právnom názore doposiaľ vyjadrenom. Podľa ustanovenia § 28 ods. 1 Zákona o štátnej službe, skúšobná doba plynie odo dňa vzniku štátno-zamestnaneckého pomeru založeného služobnou zmluvou a trvá 3 mesiace. Z dikcie tohto ustanovenia je zrejme, že skúšobná doba je ex lege súčasťou štátno-zamestnaneckého pomeru založeného služobnou zmluvou. Zákon dáva dispozitívne možnosť dohodnúť skúšobnú dobu pre prípady stálej štátnej služby uvedenej v ustanovení § 28 ods. 2 zákona. Pokiaľ ide o doručenie písomnosti, na základe ktorej došlo ku skončeniu štátno-zamestnaneckého pomeru je potrebné uviesť, že na štátno-zamestnanecké vzťahy sa delegovanou pôsobnosťou vzťahujú niektoré ustanovenia Zákonníka práce. Takým je i ustanovenie § 38 Zákonníka práce teda, že písomnosti doručuje zamestnávateľ zamestnancovi na pracovisku, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Žalovaný doručil žalobcovi oznámenie o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru dňa 23.05.2012 na pracovisku do vlastných rúk počas plynutia skúšobnej doby. To, že bol žalobca na dovolenke nemá na túto právne významnú skutočnosť žiaden vplyv. Skončiť štátno-zamestnanecký pomer v skúšobnej dobe je možné aj bez uvedenia dôvodu. Žalovaný dôvod skončenia štátno-zamestnaneckého pomeru neuviedol, a preto je právne irelevantné aby súd skúmal či zamestnanec žalovaného nastúpil do práce po skončení materskej dovolenky. Žalovaný je toho názoru, že prvostupňový súd vo veci konal zákonným spôsobom. O veci rozhodol na základe úplne a presne zisteného skutkového stavu a vyvodil z neho správny právny záver.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., lebo odvolací súd nepovažoval za potrebné dokazovanie dopĺňať ani zopakovať, súd prvého stupňa nerozhodoval podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania a nariadenie pojednávania nevyžadoval dôležitý verejný záujem s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuľke súdu dňa 14.01.2014 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Ustanovenie § 205 ods. 2 O.s.p. taxatívne určuje dôvody, ktorými možno odôvodniť odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa. Aj keď žalobca uviedol ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a) , z obsahu odvolania vyplýva, že namieta ustanovenie § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., teda nesprávny skutkový záver súdu prvého stupňa. Zároveň žalobca v odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p..

Nesprávny skutkový záver súdu prvého stupňa je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak súd pri hodnotení dôkazov nepostupuje podľa kritérií uvedených v ustanovení § 132 až 135 O.s.p. , teda jednotlivé dôkazy a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti nehodnotí z hľadiska ich vierohodnosti, pravdivosti a významu pre posúdenie veci z právneho hľadiska. Nesprávne právne posúdenie veci podľa

ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak dôjde k omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

Za mylnú aplikáciu právnych predpisov sa považuje použitie iného právneho predpisu než sa správne mal použiť alebo síce aplikácia správneho právneho predpisu, ale jej nesprávny výklad.

V prejednávanej veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza zo správneho skutkového a právneho záveru. Preto odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa žalobcom produkované dôkazy na preukázanie jeho skutkových tvrdení hodnotil v súlade s kritériami uvedenými v ustanovení § 132 a nasledujúcich O.s.p. a jeho hodnotenie a skutkový záver si osvojuje i odvolací súd.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 3 Zákona č. 400/2009 Z.z. Štátna služba sa vykonáva v štátno-zamestnaneckom pomere k štátu.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 4 Zákona č. 400/2009 Z.z., na štátno-zamestnanecké vzťahy sa vzťahuje Zákonník práce, len ak to ustanovuje tento zákon.

Podľa ustanovenia § 17 ods.1 Zákona č. 400/2009 Z.z., dočasná štátna služba je štátna služba na určitú dobu. Dočasná štátna služba sa vykonáva bez adaptačného obdobia.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 3 písm. b) Zákona č. 400/2009 Z.z. do dočasnej štátnej služby možno prijať občana, ktorý sa uchádza o štátnu službu. Bez výberového konania alebo bez výberu na voľné štátno-zamestnanecké miesto do obsadenia tohto miesta štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe.

Podľa ustanovenia § 26 ods. 1 Zákona č. 400/2009, štátno-zamestnanecký pomer založený služobnou zmluvou vzniká dňom dohodnutým v služobnej zmluve.

Podľa ustanovenia § 28 ods. 1 Zákona č. 400/2009, skúšobná doba plynie odo dňa vzniku štátno-zamestnaneckého pomeru založeného služobnou zmluvou a trvá tri mesiace, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 28 ods. 2 Zákona č. 400/2009 Z.z., služobný úrad môže so štátnym zamestnancom dohodnúť skúšobnú dobu v trvaní najviac troch mesiacov, ak ide o prijatie a) do stálej štátnej služby podľa § 24, b) do stálej štátnej služby, ktorá bezprostredne nadväzuje na dočasnú štátnu službu podľa § 17 ods. 3 písm. b) na tom istom štátno-zamestnaneckom mieste.

Podľa ustanovenia § 28 ods. 3 zákona č. 400/2009, dohoda o skúšobnej dobe podľa odseku 2 musí byť písomná. Ak služobný úrad so štátnym zamestnancom nedohodne skúšobnú dobu v prípadoch uvedených v odseku 2, skúšobná doba neplynie.

Podľa ustanovenia § 72 ods. 1 Zákonníka práce, v skúšobnej dobe môže zamestnávateľ a zamestnanec skončiť pracovný pomer písomne z akéhokoľvek dôvodu alebo bez uvedenia dôvodu, ak ďalej nie je ustanovené inak. Zamestnávateľ môže skončiť pracovný pomer v skúšobnej dobe s tehotnou ženou, matkou do konca deviateho mesiaca po pôrode a dojčiacou ženou len písomne, vo výnimočných prípadoch, ktoré nesúvisia s jej tehotenstvom alebo materstvom, a musí ho náležite písomne odôvodniť, inak je neplatné.

Možno prisvedčiť súdu prvého stupňa, že z výkladu ustanovenia § 28 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z.z. ako aj z dôvodovej správy k tomuto zákonu vyplýva, že skúšobná doba bude spravidla ex lege súčasťou štátno-zamestnaneckého pomeru založeného služobnou zmluvou. V niektorých prípadoch bude možné skúšobnú dobu vrátane jej dĺžky dohodnúť. O týchto prípadoch hovorí ustanovenia § 28 ods. 2 zákona o štátnej službe.

Medzi žalobcom a žalovaným v zmysle služobnej zmluvy č. 5/2011/SZ zo dňa 30.09.2011 bol založený štátno-zamestnanecký pomer s dňom vzniku štátno-zamestnaneckého pomeru 01.10.2011. Išlo o dočasnú štátnu službu s časom trvania do doby trvania dočasnej práceneschopnosti I. Y.. Išlo v zmysle citovaných zákonných ustanovení a to ustanovenia § 17 ods. 3 písm. a) bod 1 Zákona č. 400/2009 o dočasnú štátnu službu na zastupovanie štátneho zamestnanca, ktorý je uznaný za dočasne práceneschopného, t.j. I. Y.. Bola dohodnutá skúšobná doba v trvaní 3 mesiacov.

Následne z dôvodu skončenia práceneschopnosti I. Y., došlo zo zákona k ukončeniu štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným. Na základe inej služobnej zmluvy č.4/2010/SZ zo dňa 23.02.2012 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným došlo opätovne k založeniu štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným s dňom vzniku štátno-zamestnaneckého pomeru 24.02.2012. Išlo o dočasnú štátnu službu, kde už bol dohodnutý iný dôvod trvania dočasnej štátnej služby s časom trvania do doby trvania materskej dovolenky I. Y.. Bola dohodnutá skúšobná doba v trvaní 3 mesiacov.

Podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. d) zákona č. 400/2009 Z.z. štátno-zamestnanecký pomer možno skončiť skončením v skúšobnej dobe.

Podľa ustanovenia § 120 zákona č. 400/2009 Z.z. na štátno-zamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia § 10, § 11a ods. 1, § 12, § 13 ods. 4 a 7, § 15, § 16, § 17 ods. 1 a 3, § 19, § 20, § 32 až 41, § 49 ods. 1 až 3 a 5, § 52, § 55 ods. 2 písm. c) až f), § 60, § 61 ods. 1, 2 a 4, § 63 ods. 4 až 6, § 64 ods. 1 a 2, § 67, § 69, § 70, § 72, § 74, § 75 ods. 3 a 4, § 76 ods. 3, 4 a 6, § 77 až 80, § 84 ods. 3 a 4, § 85 ods. 2 až 6, 8 a 9, § 85a, § 86 až 95, § 96 ods. 1, 2, 4, 6 a 7, § 96a, § 96b, § 97 ods. 1 až 11, § 98 až 102, § 104, § 104a, § 105 až 114, § 116 ods. 2 a 3, § 117, § 129 až 132, § 136 až 139, § 141, § 142, § 143, § 144, § 144a, § 145 až 148, § 150, § 151, § 152 ods. 1, 2, 4 až 8, § 156, § 157 ods. 3, § 158 až 160, § 161 ods. 1, § 164 až 170, § 177 až 185, § 187 až 189, § 191 ods. 2 až 4, § 192 až 198, § 217 až 222, § 230 až 236 a § 240 Zákonníka práce.

Podľa ustanovenia § 45 ods. 4 Zákonníka práce skúšobnú dobu nie je možné dohodnúť v prípade opätovne uzatváraných pracovných pomerov na určitú dobu.

Podľa ustanovenia § 72 ods. 1 Zákonníka práce v skúšobnej dobe môže zamestnávateľ a zamestnanec skončiť pracovný pomer písomne z akéhokoľvek dôvodu alebo bez uvedenia dôvodu, ak ďalej nie je ustanovené inak. Zamestnávateľ môže skončiť pracovný pomer v skúšobnej dobe s tehotnou ženou, matkou do konca deviateho mesiaca po pôrode a dojčiacou ženou len písomne, vo výnimočných prípadoch, ktoré nesúvisia s jej tehotenstvom alebo materstvom, a musí ho náležite písomne odôvodniť, inak je neplatné.

Súd prvého stupňa správne ustálil, že služobnou zmluvou zo dňa 23.02.2013 bol založený štátno-zamestnanecký pomer medzi žalobcom a žalovaným so skúšobnou dobou 3 mesiacov. Oznámením o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným listom zo dňa 22.05.2012, ktorý bol preukázateľne doručený žalovanému dňa 23.05.2013, kedy čerpal žalobca dovolenku, došlo k ukončeniu štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným v posledný deň skúšobnej doby. Správny je i záver súdu prvého stupňa, že zákon o štátnej službe ani zákonník práce nezakazuje doručovať v písomnosti zamestnancom počas trvania, čerpania riadnej dovolenky. K ukončeniu štátno-zamestnaneckého pomeru by došlo aj v prípade, ak by zásielku s oznámením o ukončení štátno-zamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a žalovaným v skúšobnej dobe doručil

žalovaný v posledný deň dňa 23.05.2012 osobne aj v mieste bydliska žalobcu, kde sa zdržiaval počas čerpania riadnej dovolenky. Doručenie oznámenia o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru v posledný deň skúšobnej doby nie je skutočne v rozpore s ustanovením § 72 ods. 2 Zákonníka práce. Ide skutočne o poriadkovú lehotu a jej nedodržanie nie je sankcionované neplatnosťou úkonu.

Z ustanovenia § 120 Zákona o štátnej službe č. 400/2009 Z.z. jednoznačne nevyplýva priame použitie ustanovenia § 45 Zákonníka práce, ktoré hovorí o tom, že skúšobnú dobu nie je možné dohodnúť v prípade opätovne uzatváraných pracovných pomerov na dobu určitú.

Správny je i výklad súdu prvého stupňa čo do ustanovenia § 28 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z. s tým, že skúšobná doba bude spravidla ex lege súčasťou štátno-zamestnaneckého pomeru založeného služobnou zmluvou. V niektorých prípadoch bude možné skúšobnú dobu vrátane jej dĺžky dohodnúť. O týchto prípadoch hovorí skutočne ustanovenie § 28 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z.. I odvolací súd má zato, že došlo k dohodnutej skúšobnej dobe v súlade so zákonom o štátnej službe v zmysle ustanovenia § 28 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z.. U žalobcu išlo skutočne o dva samostatné štátno-zamestnanecké pomery s úplne inými dôvodmi ich trvania v súlade so Zákonom o štátnej službe. Išlo iba o dočasnú štátnu službu, kde dôvody trvania dočasnej štátnej služby boli iné. Ustanovenie § 28 ods. 2 Zákona o štátnej službe č. 400/2009 Z.z., na ktoré odkazuje žalobca skutočne hovorí o prijatí do stálej štátnej služby podľa § 24 a o prijatí do stálej štátnej služby, ktorá bezprostredne nadväzuje na dočasnú štátnu službu podľa § 17 ods. 3 písm. b) na tom istom štátno-zamestnaneckom mieste. Súd prvého stupňa správne ustálil, že nejedná sa o tento prípad.

Obsah odvolania žalobcu nebol spôsobilý spochybníť správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešný žalobca nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo a úspešný žalovaný sa zriekol práva na náhradu trov odvolacieho konania. Preto odvolací súd vyslovil, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.